



# Nieuwsbrief

Hierbij ontvangt u de nieuwsbrief kerst 2021 met actuele zaken en informatie van PIV Etten-Leur  
Veel leesplezier toegewenst.



## VOORWOORD

Nog een paar dagen en dan vieren we Kerst. Alweer bijna een jaar voorbij. In deze nieuwsbrief verhalen en ook bijzondere herinneringen aan Kerst en Sinterklaas. Karien had een interview met Theo de Vries over zijn grote hobby: vogeltjes.

Natuurlijk zijn er een aantal mededelingen, hebben we weer een lees tip en een raadsel over kerstmuziek.

## Van de redactie

Tenslotte een bijzonder kerstverhaal.

## WELKOM

We zijn blij zijn dat er weer nieuwe mensen de weg naar ons gevonden hebben en dat we ook 4 nieuwe vrijwilligers welkom kunnen heten.

Welkom aan Leo Loonen, Arienne Coumon, Dennis van Vlaardingen en Marjo Lambrechts -Wissink.

## AFSCHIED

Deze herfst hebben we afscheid genomen van Gerrit van Poppel. Gerrit woonde met zijn hond en kat in zijn kleine huis aan de Koolmees. Hij had geen familie die op bezoek kwam, voelde zich erg alleen en kreeg al veel zorg aan huis. Toen Jeroen Ramaeker zijn vrijwilliger werd ontstond er een fijne vriendschap. Hij kon lief en leed met Jeroen delen. Veel verhalen gingen natuurlijk over vroeger waar vooral hard gewerkt werd. Nadat hij in een weekend onwel was geworden kwam hij via het Ziekenhuis uiteindelijk terecht in een revalidatie huis. Jammer genoeg werd het spreken toen moeilijk. De laatste keer dat we Gerrit zagen was bij het nieuwjaar (2020) in de Linde. Daar genoot hij heel erg van. Even onder de mensen zijn

## Jeroen en Betsie

## LEESTIP



Wanneer je een echte lezer bent, kan je prima in de bibliotheek terecht en kom je vanzelf steeds bij een nieuw boek uit. Het is de kunst om ook eens buiten de gebaande paden te gaan en zo is de schrijver Toon Tellegen werkelijk een aanrader. Toon Tellegen, Nederlands schrijver, arts en dichter is vooral bekend om zijn kinderboeken. Heel bekend zijn de verhaaltjes van de mier en de eekhoorn, waar hij veel prijzen mee won. Ook voor volwassenen heeft hij veel gedichten en verhalen geschreven. Bekend is ook het boek: 'God onder de mensen'. In dit boek laat Toon Tellegen God op vele manieren aan ons zien. De ondertitel is: God wist alles, maar niet of hij bestond.

In het kleine cadeauboekje : " Maar niet uit het hart " met dierenverhaaltjes over afscheid, vertelt hij telkens hoe de mier weggaat bij de eekhoorn. Bij één van de verhalen, gaat de mier weg, om te ontdekken of ze elkaar zullen missen. De eekhoorn weet niet wat 'missen ' is en wordt verdrietig. Misschien gaan ze elkaar wel vergeten. Wanneer de mier nog amper weg is, roept de eekhoorn al " Mier, ik mis je "

Wil je weten hoe dit verder gaat, ga dan eens op zoek naar deze schrijver.



## BESTUUR

Het tweede jaar onder de beperkingen en de ellende van Covid-19 loopt ten einde.

En we zijn voorlopig nog niet af dit hardnekkige virus dat ons allemaal raakt. Onze activiteiten konden daardoor in 2021 maar beperkt doorgang vinden. Wel kwam er meer ruimte voor contact tussen onze 'presentwerkers' en de mensen die zijn aangesloten bij onze stichting. Wat zijn we trouwens blij met deze nog altijd groeiende groep vrijwilligers. Zij zijn in staat om heel mooi af te stemmen met de mensen die ze bezoeken of met wie zij op een andere manier het contact onderhouden, binnenshuis of in de frisse buitenlucht. Geweldig!

Gelukkig kon ons uitgestelde lustrumfeest in september wel doorgaan. Wat vond iedereen het heerlijk weer 'gewoon' naar een bijeenkomst te kunnen gaan en elkaar te ontmoeten. Steeds vaker zien we dat de mensen die vanuit Present in Vriendschap worden bezocht ook contact hebben met anderen die zijn aangesloten. Dat is mooi, want 'vertrouwde contacten' zijn een remedie is tegen gevoelens van eenzaamheid.

In 2022 hopen we snel een verlate nieuwjaarsbijeenkomst te kunnen organiseren, zodat we elkaar weer live kunnen ontmoeten. Van onze verdere activiteiten houden we u natuurlijk op de hoogte.

Tot slot wensen wij iedereen die betrokken is bij onze stichting fijne feestdagen toe en een gelukkig en gezond 2022.

Namens het bestuur van Present in Vriendschap,

## MUZIEKPUZZEL

Kerstmuziek en een vraag!

Sinterklaas is met zijn boot nog maar nauwelijks vertrokken of we horen op de radio de meest uiteenlopende kerstmuziek. Christmas Carols, de ouderwetse liedjes van de herdertjes lagen bij Nachte, populaire songs, noem maar op.

Maar kent u ook het al zeer oude lied: "The Twelve days of Christmas" ofwel de 12 dagen van Kerstmis. Dit hele oude lied, uit de 18e eeuw gaat over een geliefde die op elk van de 12 dagen van Kerstmis een geschenk heeft voor zijn 'ware liefde'. Het zijn de dagen vanaf 26 december tot Driekoningen. Het bijzondere aan dit lied is, dat bij ieder couplet de lijst van geschenken steeds langer wordt, door het herhalen.



Op de eerste dag is het geschenk 1 patrijs....Op de tweede dag is het geschenk 2 tortelduiven, verder 3 franse hennen, 4 zangvogels, 5 gouden ringen, 6 ganzen, 7 zwanen, 8 huishoudsters, 9 dansende vrouwen, 10 ruiters, 11 doedelzakspelers en 12 spelende trommelaars.

Omdat het een stapelliedje is, wordt na ieder nieuw geschenk alle voorgaande geschenken nogmaals genoemd. Kunt u uitrekenen hoeveel geschenken er gegeven zijn. De uitkomst zal u verrassen !

Verder is het leuk om te weten, dat de afbeeldingen van dit lied op allerlei plekken terug te vinden zijn. Op borduurpatronen, schilderijen, postzegels, tafelkleden, theedoeken, kalenders en natuurlijk vooral in Engeland.

Wilt u dit lied eens horen, vraag dan iemand, die een smart telefoon heeft eens, om het liedje even op te zoeken.

Denkt u het juiste aantal geschenken te weten, laat het dan aan ons weten. We zijn benieuwd.

Theo de Vries: Ruim 60 jaar vogelliefhebber in hart en nieren



Zebra vinken

Theo is 84 jaar en sinds 2015 aangesloten bij P.I.V. waar hij regelmatig deelneemt aan onze activiteiten.

Van jongs af aan is Theo al met vogels bezig, was het niet om op weg naar school nestjes op te sporen, dan wel om een kauw tam te maken. Op zijn 22e begon Theo met het houden van een aantal kanaries, zebra vinken en daarna valkparkieten.

Toen hij trouwde in 1963 heeft hij 1 koppel valkparkieten meegenomen, de rest moest hij achterlaten van zijn moeder. Hij nam er 3 koppels grasparkieten en 4 kanaries bij en bouwde een volière. Daarna kwamen er nog wat diamantduiven, groenlingen, putters en zebra vinken bij. Met de zebra vinken, afkomstig uit Australië, ging Theo kweken. Dit ging snel, soms wel 100 per jaar. Hij werd lid van de speciaal club. Ook de spitsstaart kwam erbij. Het kweken ging zo goed dat hij bij de plaatselijke vereniging PRIVO in Prinsenbeek en de speciaal club mee ging spelen.



Spitsstaartamadine

Met de spitsstaart werd hij toen als hoogst gewaardeerde gekozen

bij de PRIVO. Hiermee ging hij verder kweken. Later kwamen er nog andere tropenvogels bij zoals: wiener- en binzen astrilde waar hij niet mee naar de tentoonstellingen ging.

Wienerastrilde



Na een jaar of 10 deed Theo in diverse plaatsen in het district mee aan tentoonstellingen, later ook op nationaal- en

wereldniveau. In 1993 werd hij met 1 stam 5x kampioen, waarvan 1x Nederlands kampioen. In 2015 won hij goud met de spitsstaart bij de wereldkampioenschappen en 2x zilver, in 2018 won hij 2x goud en 1x brons bij de Nederlandse kampioenschappen en in 2019 zilver bij de wereldkampioenschappen. Dit jaar staan er weer een aantal klaar voor een tentoonstelling.

Als de vogels naar een tentoonstelling gaan worden ze een paar maanden daarvoor opgekooid om te kijken of ze aan de voorwaarden voldoen die een tentoonstelling eist. Bij de keuring wordt gelet op de snavel, poten, tekening en conditie van de vogel. De vogels krijgen tropenvoer(basis), eivoer, buffel- en meelwormpjes, selderij, peterselie en bieslook. Om niet meer in de rui te komen voor de komende tentoonstelling krijgen ze uienwater.

Op dit moment heeft Theo 90 vogels, een paar geleden was dit nog 200.

Dagelijks besteed hij 3 uur en op zaterdag 5 uur per dag aan zijn vogels.

Een aantal jaren geleden heerste een muizenplaag in de volière bij Theo. Dit had behoorlijk veel impact op de vogels. Hij besloot er toen een kat bij te nemen. De kat genaamd Jopie heeft hij opgevoed met de vogels en Jopie sliep zelfs een tijdje in de volière. Regelmatig vangt hij een muis en Theo heeft er een vriend voor het leven aan over gehouden. Dus missie dubbel geslaagd! Daarna nam hij nog een valkparkiet over, die ook voor gezelligheid zorgt in huis. Op de vraag wat Theo drijft bij deze mooie hobby is het antwoord; het kweken en koppelen van de vogels voor een nog beter resultaat. Dit alles zorgt voor de nodige afleiding, hij heeft een doel in zijn leven en ondervindt veel voldoening van het resultaat.

Karien van Hoeckel



## Herinneringen aan sinterklaas en kerst

Hoe heerlijk is het om zo'n mooie boom in huis te hebben. De meesten van ons hebben uit onze jeugd zeker veel herinneringen aan een echte boom, versiert met kleurige kerstballen, vogeltjes, zilveren huisjes en lichtjes, misschien soms echte kaarsjes. En natuurlijk ging er over de buitenkant van de takken, zo'n laag engelenhaar.



Mevr. Wals -Rep vertelde dat in haar jeugd er geen kerstboom gekocht werd. In het gezin was weinig kerstgevoel, maar zij vond het zo leuk, dat ze er zelf een kocht en dat was natuurlijk wel bijzonder, want ze was toen pas 16 jaar. Van haar eigen centjes kocht ze hem. In de huiskamer was een mooie erker waar hij mocht staan. Door de jaren heen heeft ze heel veel prachtige kerstversieringen gekocht, die ze nog steeds goed bewaard op zolder, want ze heeft nu geen kerstboom meer in de kamer. Vooral een bijzonder kerstmannetje bewaart ze speciaal voor haar zoon. Voor later... Naar de nachtmis gaan, was in haar gezin geen gewoonte, maar samen met de meisjes van de meisjesclub ging mevr. Wals -Rep toch naar de gereformeerde kerk. De herinneringen gaan terug naar de oorlogstijd waar weinig geld was. Ook van Sinterklaascadeaus was nog geen sprake. Wel een heerlijke mand met snoepgoed, waar in de nacht al flink werd gesnoept. 's Morgens was alles op, vertelde ze. Mevr. Wals Rep groeide op in 'Den IJp' tussen Purmerend en Amsterdam.

Mevr. Van Eekelen groeide op in Rijsbergen en kwam juist wel uit een gezin, waar Kerst gevierd werd. Een kerstboom hadden ze ook niet. Die werden vooral bij de mensen die Protestant waren neergezet, vertelde ze. Dat waren in Rijsbergen slechts 10 gezinnen. Dat het kerst was kon je vooral zien, aan de mooie geborduurde tafellakens en de houten kerststal met stenen beeldjes. Van haar vader kreeg ze een speciale broche op die leek op hulst-takjes. Haar moeder geboren in 1888 ging nog iedere dag naar de heilige mis. Met Kerst had je de nachtmis en de volgende middag gingen ze naar het lof. Het bewonderen van de grote kerststal in de kerk, bidden en kaarsjes branden hoorde daar bij. Na de nachtmis kwam de bakker, warme worstenbroodjes bezorgen en kerstbrood. Over Sinterklaas vertelde ze, dat je mocht zeggen wat je graag wilde hebben en haar herinnering gaat terug naar een prachtige pop, een winkeltje en haar broer kreeg een locomotief. In de avond werd alles door de Sint (zonder cadeaupapier op tafel gezet).

Mevr. Hopstaken schreef zelf een tekst samen met haar vrijwilliger over "Kerstmis - voor de oorlog". Ze schreef daarin hoe haar moeder, nadat Sinterklaas weer naar Spanje was op zolder de kerstbeeldjes weer ging zoeken. En dan kwam er een uitgebreid verhaal van haar vader, die de geschiedenis over al die beeldjes vertelde. Over herders die op een groen veld met witte schapen waren en die in de stal sliepen terwijl er aan de hemel een mooi lied gezongen werd door de engelen. Met een boodschap !





Dat 't kindje was geboren, daar in de stal en er was geen bedje, maar het lag in een kribbe in 't stro. En vader vertelde over de dieren die in de stal stonden; een os en een ezel en natuurlijk Maria en Jozef. Hij vertelde ook hoe alle herders kwamen om naar het kindje te kijken en ze zongen mooie liedjes..... En druk dat het werd! En ginds waren ook veel soldaten met hun koning, wel drie! En allemaal wilden ze 't kindje zien. "Gekke namen hadden die koningen: Caspar, Melchior en Balthasar met kamelen in plaats van auto's. En nog steeds vieren de mensen feest als 't kindje weer is geboren ! Kerstmis."

Uit de herinnering van Mevr. Hopstaken komt ook de herinnering aan de Nachtmis, met vroeg opstaan rond 4 uur 's morgens, de beste kleren aan en op tijd naar de kerk voor een goede plaats. De Mis bestond nog uit 3 heilige missen, waaronder de hoogmis met veel muziek en gezang. Na de missen gingen ze huiswaarts: " en honger dat we hadden ". Eenmaal thuis had haar moeder gezorgd voor een feestelijk gedekte tafel met gebakken bloedworst, leverworst en kerstbrood.

"Dit is het jeugdverhaal van een Tukker uit Oldenzaal".

Uit bovenstaande verhalen kun je goed lezen wat een onderwerp zoals Kerst in de herinnering teweeg kan brengen. Verhalen die doorverteld mogen worden. Wilt u ook eens een verhaal delen, laat het ons dan weten. Er is altijd plek in de nieuwsbrief.

## Betsie Netten



## KERSTVERHAAL



De keizer was een lastige keizer. Nukkig, driftig en schreeuwerig. Het vorig jaar wilde hij Kerstmis al in oktober vieren, met een kerstboom die iets heel bijzonders moest zijn. Daartoe hadden de lakeien een danseres als boom opgetuigd en het arme meisje heeft zo de hele avond doodstil op één been moeten staan. Wat zou het dit jaar worden?

Gelukkig niets in oktober. Niets in november, nog niets op tweeëntwintig december... maar toen, op de avond van de vierentwintigste, beukte de keizer met zijn zware gouden kroon op de eikenhouten tafel en riep: "Ik wil het kerstverhaal horen!"

- ❖ "Maar Sire," antwoordde de eerste lakei bevend, "dat kent u toch al?"
- ❖ "Kennen?" riep de keizer, "kennen? Ik wil het horen!"
- ❖ "Pardon Sire, welk kerstverhaal bedoelt u eigenlijk?" vroeg de tweede lakei onderdanig.
- ❖ "Versta je me niet?" schreeuwde de keizer. "Het kerstverhaal zei ik."  
"Maar-maar-maar welk is hèt-hèt-hèt?" stotterde de derde lakei lijkbleek.

De keizer smeed zijn gouden kroon op de spiegelgladde vloer, zodat het ding kletterend door de zaal vloog en in een hoek tegen het gordijn plofte. "Ga het zoeken!" bulderde de keizer. De lakeien vlogen naar de hoek, raapten gedrieën de kroon op en kwamen er op een deftig draf je mee aanzetten. "Ik bedoel het verhaal," schreeuwde de keizer, purper van woede. "Zoek het kerstverhaal en vertel het me. Onmiddellijk. Mars." De lakeien zetten de kroon neer en verlieten achteruitlopend de zaal, diepe buigingen makend,

zodat ze buiten in de gang over elkaar heen vielen. "Phoe," sprak de eerste. "Boe," sprak de tweede. "Foei, foei, foei," stotterde de derde. Daarop begaven ze zich naar de keizerlijke bibliotheek en begonnen in alle kerstboeken te bladeren om het kerstverhaal te vinden.



Een uur later klopte de eerste lakei bescheiden aan de deur van de troonzaal en trad binnen. Hij plaatste een gouden krukje met geborduurde zitting op enige afstand van de troon, ging erop zitten, sloeg een groot boek open en legde het op zijn satijnen knieën. "Houd op met al die poespas en begin!" beval de keizer. De lakei zette een lorgnet op de neus en begon statig te lezen: "Het was een bitter koude nacht. De sneeuw viel in dikke vlokken omlaag en het vroom dat het kraakte. Over het eenzame bospad liep een rendier en trok hijgend een zware slee, waarop de kerstman..."

"Kwatsch!" riep de keizer. "Ik wil kerst en geen kerstman. Ga in de hoek staan." De eerste lakei verloor zijn deftigheid niet. Hij legde het boek neer, nam zijn lorgnet af, stond op en schreed met waardige passen naar een hoek van de zaal waar hij in de houding ging staan, met zijn neus in het gordijn.

Enkele minuten later klopte de tweede lakei aan, trad binnen, ging op het krukje zitten, sloeg zijn boek open en begon te lezen: "Er was eens een boompje dat had groene blaadjes die in de herfst rood werden en daarna geel en tenslotte afvielen. Toen werd het boompje toch zo treurig. Het dacht: had ik toch naalden, dan zou ik in de winter niet kaal zijn en een kerstboom kunnen..."

"Kwatsch!" riep de keizer. "Ik wil kerst en geen kerstboom. Ga in de hoek staan." Ook de tweede lakei stond gehoorzaam op en liep naar de tweede hoek.

Daarop verscheen de derde lakei. Hij had een klein stoffig boekje gevonden: hij bleef staan en begon meteen voor te lezen: "Lang ge-geleden leefde er eens een boe-boerenzoon en die had in zijn hoe-, hoe-, hoenderstal een heleboel dieren. Maar toen het december was, dacht hij ineens: ik heb geen kerst-, geen kerst-, geen kerst-"

"Ah," sprak de keizer. "Net als ik. Dat begint er op te lijken. Ga door."

"Geen kerst-, geen kerst-, geen kerstgans."

De keizer werd paars. "In de hoek," brulde hij. En ook de derde lakei ging stram in de hoek staan, met zijn neus tegen het schilderij van de vorige keizer.

Toen werd de lijfwacht opgetrommeld. De kapitein verscheen aan het hoofd van zijn manschappen; stelde zich op voor de troon, salueerde en sprak: "Present Majesteit." "Ik wens het kerstverhaal," beval de keizer. "Ga het onmiddellijk zoeken." "Het kerstverhaal zoeken," antwoordde de kapitein, "jawel Majesteit." Hij salueerde opnieuw en marcheerde met zijn mannen de troonzaal uit. Nu doorzocht de lijfwacht het gehele paleis. Niet alleen de bibliotheek maar ook alle verdere vertrekken en ook alle kamers. Van de hofdames, van de poetsknechten, van de vatenwasmeiden, van de kamerdienaren, van de koks en van de stalmeesters, werden de kamers doorzocht. Alle boeken waar een kerstverhaal in stond, werden verzameld en in optocht naar de keizer gebracht. "Lees voor," snauwde de keizer.

De kapitein salueerde en begon in het eerste boek. Maar dat verhaal ging over een kerstpudding en de keizer rukte de kapitein het boek uit de handen en smiet het tegen de muur. De kapitein salueerde en nam het volgende verhaal. 'De kerstkrans' heette dat en de keizer schopte het boek tegen het plafond. Zo ging het maar door. De kerstroos, de kerstkaars, de kerstman, alle boeken werden door de keizer weggesmeten. "Namaak! Ik wil het echte, ga het zoeken, onmiddellijk. Ik wens het vanavond te horen!" -



"Vanavond te horen," antwoordde de kapitein en marcheerde saluerend weg. Maar in de deur botste hij tegen de oude keukenmeid en die riep: "Waar blijven de lakeien om de soep op te dienen?" - "Soep," bulderde de keizer. "Wie durft daar over soep te spreken? Ik wil geen soep. Ik wil het kerstverhaal!"

De oude keukenmeid kon niet lezen of schrijven. Ze droeg een vette voorschoot, ze had glimmende wangen en dikke ronde armen. "Nou, nou," zei ze, "het kerstverhaal." Ze waggelde naar voren. "Bedoelt u Maria en Jozef in de stal met het kind in de kribbe en de herders er omheen?" vroeg ze. "Aha," zei de keizer, "vertel het me!" - "Nou," zei de keukenmeid, "dat... kent u toch zeker?" - "Vertel het me," brulde de keizer en de lijfwacht drukte keukenmeid op het gouden krukje met de geborduurde zitting. "Nou, Maria en Jozef moesten naar Bethlehem," begon de dikke meid bevend. "Maar het was overal vol en zo kwamen ze in de stal en daar kreeg zij haar kindje en ze legde het in een kribbe op een beetje stro want ze had niets anders en toen kwamen de herders en toen..."

"En toen?" vroeg de keizer.

"Nou toen... toen niks," stamelde de keukenmeid. "Dat is 't."

"Het hele verhaal?" riep de keizer. De keukenmeid knikte. "Lijkt nergens naar!" schreeuwde de keizer. "Ga in de hoek staan!" De keukenmeid ging in de vierde hoek van de zaal staan met haar neus tegen de scheurkalender. "Zoek een andere verteller!" beval de keizer schreeuwend. "Onmiddellijk Mars."

De lijfwacht marcheerde weg en kwam even later terug met een hofdame, die dadelijk ging zitten en begon te vertellen. Ze had een mooie stem en weidde lang uit over de mooie blauwe sjerp van Maria en het prachtige gezang van de engelen. "En het kindje lachte zo lief," sprak ze. "En toen?" vroeg de keizer. De hofdame schokte overeind. "Vond u het niet mooi?" vroeg ze. "Nee," antwoordde de keizer. "Tegen de muur. De volgende."

Nu verscheen een kamerdienaar die uitvoerig beschreef hoeveel moeite Jozef deed om toch een plaats in een der herbergen te krijgen, hoe koud het was in de stal en hoe dikke tranen over de verweerde rimpels van de herdersgezichten biggelden. "En toen?" vroeg de keizer knorrig. "De geschiedenis is uit, Majesteit," sprak de kamerdienaar plechtig. "Tegen de muur," brulde de keizer, "zoek een volgende verteller."

De volgende was een poetsknecht die het alleen maar over de herders had en hen ruwe dingen liet zeggen en daarna kwam er een hofdame die het in dichtvorm deed maar telkens vroeg de keizer: "En toen?" Dan kwam er geen antwoord en ze werden tegen de muur gezet. Tenslotte verscheen er een groepje hovelingen, dat gauw een kerstspel had ingestudeerd. Ze voerden het op met een echte os en een echte ezel, maar de keizer riep: "Kwatsch! Namaak. 't Lijkt er niet naar. Tegen de muur met jullie. De volgende."

Maar er was niemand meer in het paleis. De hele hofhouding stond in de troonzaal met de neus tegen de muur, de lijfwacht stond stram in de houding, met de kapitein saluerend aan het hoofd en het bleef doodstil. "Het kerstverhaal!" brulde de keizer, "het echte." Maar het bleef doodstil.

Jawel, totdat er voetstappen klonken in de gang, de deur geopend werd en een oude soldaat binnenkwam. Hij droeg versleten schoenen en een grote vaalgrijze jas hing over zijn schouders. "Geen mens bij de poort," sprak hij, "geen mens bij de achterdeur, geen mens bij de binnendeur, geen mens in de keuken, niemand in de gang, dus ik dacht..."

"Scheer je weg," riep de keizer.

"Maar ik wou vragen of....."



"Verdwijn, mars," schreeuwde de keizer.  
..onderdak en een hapje in de keuken," stamelde de oude soldaat.  
"D'r uit. Ik bedoel kom hier!" bulderde de keizer. "Kom hier en vertel het kerstverhaal."

De soldaat strompelde tot voor de troon. Hij keek de keizer aan en zweeg lange tijd. Toen sprak hij: "Och Sire, wat wilt u van een oude soldaat die moe is van de oorlog en moe van het marcheren? Het kerstverhaal? Ik heb een heel leven achter de rug van gaan en staan, van slapen in het koude veld en van dode kameraden. Ik heb het zoete geproefd van de overwinning en het bittere van de nederlaag. Wilt u van mij het kerstverhaal? Mijn schoenen zijn gebarsten en mijn jas is versleten. Hoe kan ik vertellen over wollen schaapjes en zingende engeltjes?" Het was doodstil geworden in de troonzaal.

"Maar wat is het kerstverhaal?" vervolgde de oude soldaat. "U bent een machtig keizer. U beveelt en ieder doet wat u zegt. Ik zie ze hier allemaal staan met hun neus tegen de muur, als gehoorzame onderdanen en zie: het kerstverhaal gaat ook over een keizer. Over de keizer des keizers, over de allerhoogste, die van zijn troon afkwam om mens te worden onder de mensen."

"Maar," ging de soldaat verder, "is dat een verhaal? Als u mij vraagt: en toen? dan zeg ik: kom van uw troon af, machtig keizer en word mens onder de mensen. Dan zult u het kerstverhaal kennen."

De soldaat zweeg en even bleef 't stil in de troonzaal. Toen greep de keizer naar zijn gouden kroon en smeed hem met zoveel kracht op de vloer als hij nog nooit gedaan had. Alle hovelingen langs de muur keken ontzet om. "Brutale luis," schreeuwde de keizer, "hoe durf je zo tegen mij te spreken? Verdwij van hier, onmiddellijk. In looppas."

De soldaat haalde de schouders op. "Schiet op, mars," bulderde de keizer. De soldaat haalde opnieuw zijn schouders op, keerde zich om en begon langzaam naar de deur te strompelen. "Donder en bliksem," brulde de keizer, "ik zei: looppas." Maar de soldaat scheen het niet te horen en opeens kwam de keizer als een woedende stier overeind, sprong de drie treden van zijn troon af en rende de soldaat achterna om hem het paleis uit te schoppen.

"Dat zal je voelen," riep hij, maar vreemd genoeg kon de keizer hem niet te pakken krijgen. Telkens wanneer hij meende de soldaat een schop of stoot te kunnen geven, was deze juist iets verder dan hij dacht.

"Ik zal je," schreeuwde de keizer door de lange gang. Hij gooide zijn zware hermelijnen mantel af om zich beter te kunnen bewegen en vloog de strompelende soldaat achterna. Maar deze ging door de keuken, door de achterdeur en de poort uit, zonder dat de keizer hem zelfs had kunnen aanraken.

In machteloze woede holde de keizer verder, de grauwe, schimmige figuur achterna, maar hoe harder hij liep, hoe groter de afstand tussen hen werd en tenslotte verdween de strompelende soldaat geheel uit het gezicht. Toen bleef de keizer hijgend staan. Een koude wind blies door zijn dunne onderkleden en hij begon te bibberen en te klappertanden en met zijn knieën te knikken.

"Ik heb het koud," schreeuwde hij. Maar niemand hoorde hem. "Breng mijn mantel," schreeuwde hij. Maar niemand kwam. Hij begon weer te lopen en dwaalde verder en verder. Hij werd kouder en kouder en zijn woede koelde. Toen struikelde hij en viel.





Het was de versleten jas van de soldaat die op zijn weg lag. "Ai," mompelde de keizer, "ai, ik ben gevallen. Van mijn hoge troon ben ik gevallen."

Het duurde een hele tijd voor hij weer opstond en omdat het zo bitter koud was, nam hij de soldatenjas, klopte het stof en zand eruit, sloeg hem om zijn schouders en strompelde langzaam terug naar het paleis.

De eerste, de tweede en de derde lakei, de oude keukenmeid, de hofdames, de kamerdienaren, de poetsknechten en alle andere hovelingen stonden nog steeds tegen de muur toen de keizer weer in de troonzaal verscheen. En omdat er geen schreeuwend bevel klonk, draaiden ze één voor één voorzichtig en nieuwsgierig het hoofd om. Daar stond hun heer en meester, de lastige en nukkige keizer, gehuld in een grauwe, versleten soldatenjas. Hij sprak: "Het is kerstavond. Ik wens het feest met u allen aan één tafel te vieren en ikzelf zal het kerstverhaal vertellen."

Zo gebeurde. En welk verhaal dat was, weet ieder die ooit van zijn eigen troon gevallen is.

Bron: [www.beleven.org](http://www.beleven.org) Paul Biegel



## FINANCIËN



Jammer genoeg hebben we de komende tijd heen gezamenlijke activiteiten. We kijken wel terug naar een prachtige middag op de Menmoerhoeve.

Wij zijn dankbaar voor de giften die u ons geschonken heeft en worden erg blij als u het komende jaar ook ons wil steunen.

Iban: NL90RABO 0318 0270 97

*Wist u dat deze nieuwsbrief ook gestuurd kan worden naar familieleden of geïnteresseerden. Geef dan aan ons hun mail adres door.*



**Fijne  
Kerstdagen**



**De beste wensen  
voor 2022**



06-19393973

[presentinvriendschap@gmail.com](mailto:presentinvriendschap@gmail.com)

Pater Arnold Damenstraat 1 4871 XD Etten-leur

*Komt er iets op u pad wat U leuk lijkt voor  
de nieuwbrief stuur het in aan de redactie*